

„ländig Bos, Ingen Folk. Slukare, ingen Blodsugare behöfver då räddas
 „för Esterfläng, &c.

„Af allt detta ses nogsam, huru uplyste och förnuftige Ängelsmän,
 „som för Lärdom, Vett och Dygd äro allmänt Kände ibland
 „Landsmän och alla moraliserade Folkslag, med Frimodighet försvarat
 „Friheten, och nitiskt straffat detta Missbruk och Rätter-Makerie.

Arkiv 44 utkommer nästa Mondag kl. 8 om morgonen.

Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1784.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 22 Martii 1784.

Bör läsas nästkommande *September* *).

Du styr, Du ur Wår åsyn hastar,
Du glada tid som känslan rör
Wår Sol, som Wærdens wållust gör
Nu endast matta strålar kastar
Des Glob hwars pragt Naturen gläder
Då den på Himlens öknar träder
Att åter lifwa Jordens hopp;
Ses sammansmåtta flyar hölja,

Som

*) Detta lyckliga Bitterhetsstycke öfwer Sommarens flygt som blifwit insändt förleden Höst, har händelsewis blifwit förlagt ibland mina papper; jag blyges öfwer en distraction som den respective Insändaren kunde taxera för otacksamhet, om jag ej räknade på hans ådelmod — alt hwad Läsaren bör säga, är; at detta ark bör betalas nästa *September* — å ja — men

Sörlägg.

Som för, bestörta ögat dölja
 Des Strålars värma, ljus och lopp.

De ögnablick fås ej tillbaka
 Då jag wid lugna Källans brädd,
 På lena Blomstrens mjuka bädd
 Sitt Lifwets nöjens söttma smaka,
 De Blommors pragt som Fältet målat:
 Och med en skiftad sågning prälat.
 På wisna stjelkar tyna af,
 Alt wirtnar at den glada tiden,
 Är ändad, borta och förliden,
 Som lif åt Wära nöjen gaf.

De gröna Fält, de ljuswa Dalar:
 Där nyss man såg Naturens pragt;
 Har grymma Lian ödelagt.
 Och alt om des förhärjning talar.
 En wild Ocean hwars hwirflar bryta,
 An Ekens stam, an Bjöjans yta,
 Från närmsta höjder störtar fram.
 Kring Fältet spridas fräst och sasa.
 Då Nordans bistra stormar rafa
 Och Lusten fylls af röl och dam.

Ken stormen Torndöns krafter äggat
 Hvars eldar ljunga uti skyn;
 Och dagen döles för Wår syn
 Då molnen täcka Himlens wäggar.
 I lustens rymder dundret brakat
 Och Werldens fasta grundwal skakat
 Som utaf swarta mörkret hölgs.
 Et eldat moln på Himlen prälat
 Med tätta bliptrars spridda strålar
 Och Jorden af dess Floder fölgs.
 Nu köld med stormar sig sörenar
 Och löfwen gulna mer och mer
 De lätta bladen riswas ner
 Som täckte Skogens nakna grenar.
 Den eld som Wårens ankomst wäckte,
 Hos Fjäderfårens muntra sligte
 Förqwåfs af Köldens bistra Gud.
 Nu får ej mer mitt tjusta öra
 I närmsta Lunders Ekur höra
 Den glada Näcktergalens ljud.

Du flygtar bort, Du sälla Swala
 Som Wärens pragt tillkänna gaf;
 Du dykar til Din wäta Graf
 Ut njuta där en lycklig dwala.
 Den stolta Swan med spända wingar
 Sig genom lustens delar tvingar,
 Hon flyr til andra Land och folk
 En Steglis mer ej tungan böjer
 Och Trasten ej den stamma höjer
 Som förr war glädjens egen tolf.

Kring Jorden kalla Dimmor flyta
 Som stiga ur des egit sköte;
 Och regnets swall som molnet gide,
 Bitäcker Hennes frusna yta.
 Naturen sweeps i köldens linda
 Ett slipprigt glas ses sammanbinda
 Den glada ång och stilla sjö,
 Den gröna drägt som marken prydde
 Och Hennes friska sågning lydde
 Förddöjes utaf Is och Snö.

Skall då Naturen så förödas
 Ut i sin sågning bästa lopp?
 Skall Jordens nöjens sälla tross

Af Vintrens grymma wälde dödas?
 Skall Lifwets glädje så försvinna?
 Skall jag då aldrig återfinna
 De ögnablick som flygtrat bort?
 Hwi fick jag Sommarns wällust njuta
 Och desß behag i minnet sluta?
 När som desß tjusning war så kort.

Skall sorg och glädje så förblandas?
 Skall jag ej mer med wästans slägt,
 Från Fältens Blomsterrika drägt
 Så rosens rena wälluft andas?
 Skall aldrig bygdens ungdoms nöjen
 Med hässa lekar, skämt och löjen
 Så spridas kring en tjusad park?
 Natur! skall då Ditt glada skete
 Wid kulna Höstens dystra möte,
 Förwandlas til en ödemark?

Åh! Sommar! Du hwars wälde lyftat
 Då Du som bäst och ljusvast war,
 Hwi lemnas minnet af Dig qwar
 Då Du så grymt ifrån Öß flyktat?
 Jag borde Ditt behag förgåta;
 Jag borde ej mitt Hjerta fråta
 Med minnet af en lemnad svögd.

Att flydda nöjen kunna glömma;
 Att ej för lidna plågor ömma
 Är målet utaf lyckans högd.

Men ack! Då Du Din glädje slutit
 Då känner jag hwad Du är wärd
 Då nöjets sackla är förtärd
 Wårderas först hwad man har njutit.
 Sörsyn! bde ej Din Allmägt styra
 En blind Natur; som i sin yra
 Sitt eget sköte så förtär?
 Skall menskjans Lif en blandning wara
 Af nöd och twång, af sorg och fara?
 Och nöjet motas af beswär?

Men, fast jag på Din godhet klagar
 Besra ej mitt öfwerdåd:
 Jag känner widden af Din Nåd
 Och wördar Dina wisa Lagar.
 Då Du mig til en mänskja ämnat;
 Då Du mig Lif och känslor lämnat
 Då har Du plantat i min själ;
 Den eld som där sin styrka röjer
 Som tjufar, plågar och förnöjer
 Som gör mitt wäsend och mitt wäl.

Ack! Kärlek! rena himla låga!
 Som Jordens första ursprung war,
 Du klingrar våra mulna dar:
 Och Du föröttnar lifwets plåga.
 Fast Höstens mörka floder brusa:
 Fast kalla windar kring Os susa,
 Din ömma värma alltid vär,
 I alla Land, i alla tider:
 Du Dina glada känslor sprider:
 Och nöjet följer Dina spår.

Min Zelis! Du hwars ofkulds blickar:
 Kring Jorden sprida hopp och tröst:
 Du lifwar glädjen i mitt bröst.
 Hwad öden hållt mig Himlen stöckar:
 Du all min Själs, mitt wäsendes lycka:
 Blott jag Dig får i famnen trycka.
 Där ömma känslors värma rå.
 Må kölden fritt wid mörkrets sida:
 Kring Jorden sina fasor sprida:
 Jag njuter Sommarns pragt ändå.

Såsom swar på *Commissihern* Herr Laur. Joh. Törnér's i *Datligt All-
labanda* N:o 50 för d. 1 *Martii* detta år införde förswar, för *Revers*
gifwande delägare i *Præste-Ståndets Enke* och *Pupill-Cassa*, infördes
följande til *Cassan* gifwen owillkorliga *Revers*, och sådane hafwa
alla lika bestäffade *Delägare* i *Cassan* deponerade *),
N:o 128.

Uf *Præste-Ståndets Enke* och *Pupill-Cassa* hafwer undertecknad til *Låns*
bekommit en *Summa* af *Ett*hundrade *Femtio* *Riksdaler* *Specie* emot
ränta, *Fem* för *Hundrade* årligen, hwilken ränta wid hwarje *halwa* års
början förut betalas; och pantsätter jag för denna *Låne-Summa* å *Ett*
hundrade *Femtio* *Riksdaler* samt uplöpande *Interesse*, min wid *Cassan*
ägande *Lott*, och det på sådant sätt, at i *händelse* *Intereslet* inom hwarje
halwa års början förut icke betalas, så årläggas i förhöjning två dre på
R:dalern af samma *Interesse*, men om därmed dröjes öfwer et helt år,
så blifwer jag min wid *Cassan* tagne *Lott* förlustig, hwilken ej annor-
lunda än genom nya *inskrifningars* årläggande, jämte afgiften til *werkets*
behof samt försummade *Interessen* med förhöjning, kan återwinnas, och den-
na min *förskrifning* utan all *gensäjelse executiv*, hålft jag, jämte min
Lott i *Cassan*, tillika *pantförskrifwer* all annan min *egendom* i löst och fast.
Och i fall jag med döden skulle afgå innan denna min *skuld* är be-
talt, hafwer *Cassan* rättighet, at för sin *räkning* innehålla årliga *underhål-*
let til *skuldens* betaltning, om *Pensionairer* efter mig gifwes, tillika med *sem*
proCents ränta, som *ordinairt* räknas; men i annan *händelse*, eller om jag
icke *lemnar* någon *Pensionaire*, så betalas *lånet* med *uplupen* ränta
af den *qwarlätenskap*, som efter mig, eller *Hustru* och *Barn*, kan
wara at tilgå, då *Intereslet*, så *framt* det icke wid hwarje *halwa* års
förlopp blifwer betalt, beräknas til *Sex* *proCent* för den tid, som öfwer-
fluter hwarje *halwa* år, hwilket alt med min egen och min k. *Hustrus*
underskrift bestyrkes och *Reverteras*.
N. N. T. N. N.

Announce.

Rättegångs-Handlingar uti ett *Utsökningsmål*, emellan *Kramhandlaren* *Christoph.*
Lovén och *Gästskers-Pärtingen* *Joh. Theoph. Nachorst*, utkomma i dag af trycket, och
säljas i *Nordströms* *Bokläda* wid *Riddarhus* *Torget*, a 2 fl. Exemplaret.
*) Inskändt.

Arkiv 45 utkom ner nästa *Monday* kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos *Commissarien* P. A. BRODIN, 1784.

